

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કંપીયુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૭૪૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ

આમંદના

૦૧૨૫૦

વિષય

૬-૩

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आनंदनो गरमो.

प्रसिद्ध करनार.

कश्मीरशंकर गणेशरावण.

लीजडी—काठीआवाड.

अभदावाद.

धी डायमंड ज्युबिली प्रिन्टींग प्रेस.

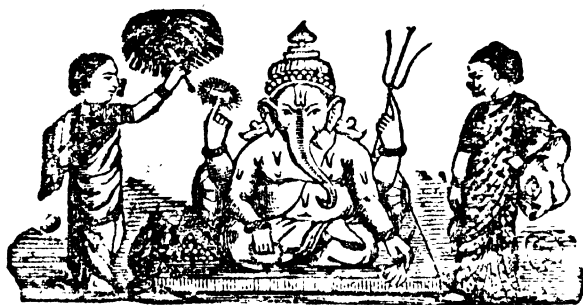
डॉ. सदापोस दरवाने परीष

देवीदास छगनदासे छाप्युं.

संवत् १९६२

सन् १९०६

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૨૨ ૧૭૪૪

શ્રીગણેશાયનમઃ

અથ આનંદનો ગરબો.

આજ મુને આનંદ વાઘ્યો અતી ઘણો મા,
 ગાવા ગરબો છંદ બહુચર માતતણો મા. ૧
 અલવે આલ પંપાળ આપેક્ષા આણી મા,
 છો ઇચ્છા પ્રતિપાલ દો અમૃત વાણી મા. ૨
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ વાસ સકલ તારો મા,
 બાલ કરી સંભાલ હર ઝાલી મારો મા. ૩
 તોતલા મુખ તંન તો તો તોય કહે મા,

અરભક માગે અન્ન નિજ માતા મન લે મા. ૪
 નહિ સવ્યઃ અપસવ્ય કહિં કોય નવ્ય જાણું મા,
 કલ્પી કહાવા કવ્ય મન માતા આણું મા. ૫
 કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા,
 મૂરખમાં બે મીલ રસ રટવા વિચર્યો મા. ૬
 મૂઠ પ્રોઠ ગતિ મત્ય મન મિથ્યા માપી મા,
 કવણુ લાહે ઉતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
 પ્રાક્રમ પ્રખલ પ્રચંડ પ્રબલ નખલ પ્રીછું મા,
 પૂરણ પ્રગટ અખંડ અજ્ઞ થકો ઇછું મા. ૮
 અરણ્ય એછે પાત્ર અકલે કરી આણું મા,
 પામું નહિ પલ માત્ર મન જાણ્યે જાણું મા. ૯
 રસના યુગ્મ હજાર તે રટતે હાર્યો મા,
 ઇશે અંશ લગાર લઇ મનમથ માર્યો મા. ૧૦
 મારકંડ મહિમાય મુખ માત્યમ ભાખ્યું મા,
 જયમુની ઋષિ જેવાય ઉર અંતર રાખ્યું મા. ૧૧
 અણુગણુગણુ ગતિ ગોત્ય ખેલ ખરો ન્યારો મા,
 માત જગતી જોત્ય જલહલતો પારો મા. ૧૨
 જશ ત્રણ વરણુ ગુણુ ગાથ કે ઉંડલ શુંડલ મા,

ભરવા બુદ્ધિ બે હાથ ઝાઘામાં ઉંડલ મા. ૧૩
 પાય નભાવું શીશ કહું ઘેલું ગાંડું મા,
 માત ન ધરશે રીશ છો ખોલું ખાંડું મા. ૧૪
 આઘ નિરંજન એક અલખ અકલ રાણી મા,
 તુજથી અવર અનેક વિસ્તરતાં જાણી મા. ૧૫
 શક્તિ સરજવા શ્રષ્ટ સેજ્ય સુધાવે અલપ મા,
 કિંચિત કરૂણા દ્રષ્ટ કંત કંત કોટિ કલપમા. ૧૬
 માતંગી મન મુક્ત રમવા મન કીધું મા,
 જોવા જુક્ત અજુક્ત રચિયાં ચૈદ ભુવનમાં. ૧૭
 નીર ગગન ભૂતેજ હેત કરી હર્મ્યાં મા,
 મારૂત વીયજે જેહ ભાંડ કરી ભર્મ્યામા. ૧૮
 તત્ક્ષણ તમથી દહુ ત્રણ્ય કરી પેદા મા,
 ભવ કૃત કરતા જેહ સૃજક પાલ છેવાં મા. ૧૯
 પ્રથમ કર્યો ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાયક મા,
 ધર્મ સમસ્ત પ્રકાશ ભૂભરવા લાયક મા. ૨૦
 પ્રગટ પંચમહાભૂત અવર સરવ જે કોઈ મા,
 શક્ય સરવ સંયુક્ત શક્ય વિના નહિ કોઈમા. ૨૧
 મૂલ મહી મંડાણ મહાભૃદ્ધરી મા,

જુગ સચરાચર જાણુ જયવિઘ્નેશ્વરી મા. ૨૨
 જલ મધ્યે જલ શાઈ પોઢયા જગજીવન મા,
 બેઠાં અંતરિક્ષ આઈ ખોલે રાખી તન મા. ૨૩
 વ્યોમ વિમાનની વાટ ઠાઠ ઠઠયો આછો મા,
 ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાછ ખન્યો કાછો મા. ૨૪
 જન્મ મરણ અવતાર આકારે જાણી મા,
 નિર્મિત હિત નરનાર નખશિખ નારાયણી મા.
 પન્નગ પશુ પંખીય પ્રથક્ પ્રથક્ પ્રાણી મા,
 જુગ જુગમાં જંખીય રૂપે રૂદ્રાણી મા. ૨૬
 ચક્ષુ ને ચૈતંન્ય વચચાસન ટિકીમા,
 જાણુવા જુગ મંન્ય મધ્ય માતા કીકીમા. ૨૭
 અંનચર ત્રણચર વાય તું વારી ચરતા મા,
 ઉદર ઉદર વર આય તું ભવને ભરતા મા. ૨૮
 રજો તમોને સત્વ ત્રિગુણાત્મિક ત્રાતા મા,
 ત્રિભુવન તારણી તત્વજક્ત તણી જાતા મા. ૨૯
 જ્યાંજ્યમ ત્યાં ત્યમ રૂપ તેજ ધર્યાં સઘલે મા,
 કોટિક કરે સ્વરૂપ કોઈ તુજને ન કલેમા. ૩૦
 મેરૂ શિખરમાં વાસ ધોડાગઢ પાસેમા,

બાલી બૌચર વાસ આઘ વસે વાસેંમા. ૩૧
 ન લહે બ્રહ્મા ભેદ ગુણગત્ય તાહેરી મા,
 વાણી વખાણે વેદ શીમતિ માહેરી મા. ૩૨
 વિષ્ણુ વિમાશી મન્ય ધન્ય ઈમ બૌચરે મા,
 અવર ન તુજથી અન્ય બાલી બહુચરેમા. ૩૩
 માણે મન માહેશ માત મયા કિધે મા,
 જાણે સુરપતિ શેષ સૌ તારે લીધે મા. ૩૪
 સહસ્ર કૃણાધર શેષ શક્ત સખલ સાધી મા,
 નામ ધર્યું નાગેષ કીર્તિતો વાધીમા. ૩૫
 મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થઈ મા,
 અવતારો તારાહ તે તે તું મઈમા. ૩૬
 પરશુરામ શ્રી રામ રામ બલી બલજે મા,
 બુદ્ધ કલંકી નામ દશવિધિ ધારી દહમા. ૩૭
 મધ્ય મથુરાંથી બાલ ગોકુલ તો પોતું મા,
 તે નાખી જાહબલ બીજું કોઈ નોતું મા. ૩૮
 કૃષ્ણા કૃષ્ણ અવતાર કલીકારણ કીધું મા,
 ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થે દરશન દીધું મા. ૩૯
 વિંદલ વપુચક્રમાર નહિ પુરૂષ પાખેમા,

અચરજ એ સંસાર શ્રુતિસ્મૃતિ ભાષે મા. ૪૦
 જાણે વિંદલ કાય જુક્ત કહે અજુગત મા,
 માત મોટે મહિમાય ન લહે ઈંદ્ર ઉગત મા. ૪૧
 મેરામણથી મેર કીધો રવિયો સ્થિર મા,
 આકરષણ એક તેર વાસંગીને તર મા, ૪૨
 સુર સંકટ હરનાર શેવકને સાનિધ્ય મા,
 અવીગતિ અગમ અપાર આનંદી રિધ્ય

સિધ્યમા ૪૩

સનકાદિક મુની સાથ સેવી વિધ વિધે'મા,
 આરાધિ નવનાથ ચોરાશી સિધે'મા. ૪૪
 આવી અયોદ્ધા ઈશ નામી શીશવલ્યાં મા,
 દશ મસ્તક ભુજ વીશ છેદી શીત મળ્યાં મા. ૪૫
 નૃપ સ્મિમકની કુમારી તમ પુજ્યે પામી મા,
 રૂક્મણી રમણ મુરારી મન માન્યો સ્વામી મા.
 રાખ્યા પાંડુકુમાર છાના સ્ત્રિ સંગે મા,
 સંવત્સર એક બાર વાખ્યા તમ અંગે મા. ૪૭
 બાંધ્યો તન પ્રદ્યુમ્ન છૂટ્યો નહિ કોયથી મા,
 સમરીપૂરી સનખન જ્યો કારાગૃહથી મા. ૪૮

વેદપુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સખલ સાખી મા,
 શક્તિ સકલ મંડાણુ વિશ્વ રહ્યાં રાખી મા.૪૯
 જે જે જાય ગાયે જોઉં ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા,
 સ્વમ વિભ્રમ મતિ જોઉં કેન શકું કેવી મા.૫૦
 ભૂત ભવિષ્ય વૃતમાન ભગવંતી ભવની મા,
 આદિ મધ્ય અવસાન આકારેં અવની મા.૫૧
 તિમિર હરણ શશિસુર તે તારો ધોખો મા,
 અમિ અગ્નિ ભરપુર થે શોખો પોખો મા.૫૨
 પટરતુ પટરસ માસ દ્વાદશ પ્રતિબંધે મા,
 અંધકાર ઉજાસ અનુક્રમ અનુસંધે મા. ૫૩
 ધરતી તું ધન ધન્ય ધાન્ય ધરાવાવે મા,
 પાલણુ જન પ્રજાન્ય અણુચિતવે આવે મા.૫૪
 સકલ સૃષ્ટ સુખદાઈ પય દધી ધૃત માંધ મા,
 રનેહ સરસ સરસાઈ તું વિના નહિં કાંધ મા.૫૫
 સુખ દુઃખ બે સંસાર તારા ઉપાયા મા,
 બુદ્ધિબળને બલહાર ધણું ડાયા વાયા મા. ૫૬
 ક્રુધા તૃષ્ણા નિદ્રા ય લઘુ જોખન વૃદ્ધા મા,
 શાંતિ શુરને ક્ષમાય તું સધળી શ્રદ્ધા મા. ૫૭

કામ ક્રોધ મોહ લોભ મદ મચ્છર મમતા મા
 તુષ્ણાથૈસ્થિરથોભ તનમનને સમતા મા. ૫૮
 અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ મહંભાયા મા,
 તનતનનો ।વશ્રામ ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
 ઉદ્ધા ઉદ્ધારણુ અસ્ત આદ્ય અનાદ્યનીમા,
 ભાષા ભૂર સમસ્ત વાક વિવાદની મા. ૬૦
 હર્ષ હાસ ઉપહાસ કાવ્ય કવિત્ર વિતતું મા,
 ભાવભેદનીજભાસબ્રાંતિખલેચિતતું મા. ૬૧
 ગીત નૃત્ય વાજ્રંત્ર તાલ તાન માનેમા,
 વાણી વિવિધ વિચિત્ર ગુણુ અગણિત ગાનેમા. ૬૨
 રતિરસ વિલસવિલાસ અ.શ સકલ જગતી મા.
 તાલમાન મધ્યવાસ મહંભાયા મગતીમા. ૬૩
 જાણુ અજાણુ જક્ત યે બાધે જાણુમા,
 જીવ સકલ આસક્ત સૌ સરણુ માણુમા. ૬૪
 વિધવિધ ભોગ બ્રજદ જગદાખ્યું આખ્યુમા,
 ધૃત સુરતાને સ્વાદપદ પીતે રાખ્યુંમા. ૬૫
 જડ થડ શાખા પત્ર પુષ્પ ફલે ફલતીમા,
 પરમાણુ એક માત્ર રસબસ વિચરતીમા. ૬૬

નિપટ અટપટી વાત નામ કહું કોનુંમા,
 સરજી સાતે ધાત માત અધિક સોનુંમા. ૬૭
 રતનમણી માણેક નગમુગીયાં મુક્તામા,
 ઉભાં અધિક અટોક અન્ય ન સંયુક્તા મા. ૬૮
 નીલપીત આરક્ત શામ સ્વેત સરખીમા,
 ઉભયે વ્યક્તા વ્યક્ત જકત જશી નિરખીમા. ૬૯
 નગજે અષ્ટકુલ આઠ હિમાચલ આઘેમા,
 પવન ગવન ગતિ ઠાઠ ચરચિત તું મધ્યેમા. ૭૦
 કુપ વાવ્ય તલ્લાવ તું સરિતા સિંધુમા,
 જલ તારણી જે નાવતું તારણી ઇંધુમા. ૭૧
 વૃક્ષ ભાર અઠાર ભુ ઉપર ઉભામા,
 કંત કંત તું કિરતાર કોશ વિદ્યા કુંભા મા. ૭૨
 જડ ચૈતન અભિધાન અંગા અંશ ધારીમા,
 માનવી મોટે માન તે કરણી તારીમા. ૭૩
 વરણ ચ્યાર નિજ કર્મ ધર્મ સમસ્ત થાપીમા,
 બેને બાર અપર્મ અનુચર વર આપીમા. ૭૪
 વાહવ વનિહવાસ મુખ માતા પોતેમા,
 જપતે તપતે આશ માત જગન જોતેમા. ૭૫

લક્ષ ચોરાશી જંત સૌ તારા કીધામા,
 આણિ અસુરનો અંત હંડ ભલા દીધામા. ૭૬
 દુષ્ટ દમ્યા કેવાર દારણ દુઃખ દેતામા,
 દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ જગન લેતા મા. ૭૭
 શૂદ્ર કરણ સંસાર કર ત્રીશુલ લીધુંમા,
 ભુમી તણે શિરભાર હરવામન કીધું મા. ૭૮
 બહુચર બુદ્ધિ ઉદાર ખળ ખોળી ખાવામા,
 સંત કરણ ભવપાર સાધકને સહાવા મા. ૭૯
 અંધમ ઉદ્ધારણ હાર આસનથી ઉઠીમા,
 રાખણ જુગ વેવાર બંધ બાંધો મૂઠીમા. ૮૦
 આણી મન આનંદ મા માંડે પગલાં મા,
 તેજ પુંજ રવિચંદ્ર દે નાનાં ડગલાં મા. ૮૧
 ભર્યા કદમ બે ચાર મદમાતી મદભર મા,
 મનમાં કંઈ વિચાર તેડાવ્યો અનુચરમા. ૮૨
 કુર કુટ કરિ આરોહ કરણા કર ચાલીમા,
 નગ પંખીને નિહોર પગ પૃથ્વી હાલીમા. ૮૩
 ઊડીને આકાશ થઇ અદ્ભુત આવ્યો મા,
 અધક્ષણમાં એક ધ્યાસ અવનીતલ લાવ્યોમા ૮૪

ખાપી કરણ નિપાત પૃથ્વી પડ માંહિમાં,
 ગાઠયું મન ગુજરાત ભીલાં ભડમાંહિમા ૮૫
 ભોલી ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાલેમા,
 કીધો કરી ક્રિપાય ચુંવાલે આલે મા. ૮૬
 નવ ખંડ ન્યાલી નેટ નજર વજર હીઠીમા,
 ત્રણ ગામ તરભેટ ઠેઠ અડી બેઠીમા ૮૭
 સેવક સારણ કાજ સનખન પુર શેઠેમા,
 હિંચો એક અવાજ ડોકાણાને ઢેમા. ૮૮
 આઘ્યાં અશરણ શણ અતિ, આનંદ ભર્યા મા,
 ઉદિત મુદિત રવિ કર્ણ દશદિશ જશ પસર્યામા ૮૯
 સકલ સમૃદ્ધિ સુખ માત બેઠાં ચિત રિથર થૈ મ
 વસુધા મધ્ય વિખ્યાત વાત વાયુવિધ ગૈમા. ૯૦
 જાણિ પવન જગ જોર જગ જનુની જોખેમા,
 અધિક ઉડાડ્યો સોર વાસ કરી ગોખે મા ૯૧
 ચાર ખુંટ ચોખાણ્ય ચરચાએ ચાલીમા,
 જનજન મુખ પ્રત્યવાણ્ય બહુચર બહુલાલીમા ૯૨
 ઉઠા ઉઠા જોકાર કીધા નર ખંડેમા,
 મંગલ વર્ત્યા ચ્યાર ચૌદે બ્રહ્માંડેમા. ૯૩

ગાજ્યા સાગર સાત દૂધે મે ઉઠા મા,
 અધમે ધર્મે ઉત્પાત તે કીધા જુઠામા ૯૪
 હરજ્યા સુર નર નાગ મુખ જોઈ માનુંમા,
 અવિસોદિક અનુરાગ મન મુનિસરખાનુંમા ૯૫
 નવમ્રહુ નમવા પાય પાગ્ય પક્ષી આવ્યા મા,
 ઉપર ઉતારવાય મણિ મુકનાલાવ્યા મા. ૯૬
 દશ દિશના દિગપાલ દેખી દુખવામ્યામા,
 જનમ મરણ જંજાલ ઝીતિ મુખ પામ્યામા ૯૭
 ગુણ ગાંધ્રવ જશગાન નૃત્ય કરે રંભા મા,
 સુર સ્વર સુણતાં કાન ગત્યથૈસ્થિર થંજ્યામા ૯૮
 ગુણ નિંબ ગરખો એક બહુચરમા કેરો મા,
 કરે ધરીને દેહ સફલ ફેરે ફેરો મા. ૯૯
 પામે પદારથ પાંચ પોતે સાંભલતાં મા,
 નાવે ઉની આંચ દાવાનલ બલતાં મા ૧૦૦
 અસ્ર ન અઠકે અંગ આઘ શક્તિ રાખેમા,
 નિશદીન નવલેરંગ સમદમકમ પાખે મા. ૧૦૧
 જલનેં અનલ અઘાત ઉતારે બેડેમા,
 ક્ષણક્ષણ નિશદિન પ્રાત સંકટવત ફેડેમા. ૧૦૨

ભૂત પ્રેત જા'બુક વૈતરડા કેણીમા,
 નાવે આડું અચુક સન્મુખ શાકેણીમા. ૧૦૩
 અરણ કરણ ગતિ ભંગ ખંગ પંગ ચાલેમા,
 ગુંગ મુંગમુખ અંગ બદ્ધ બાદ્ધ ટાલેમા. ૧૦૪
 સેન વિહોણાં નેણ લે નેણાં આપેમા,
 પુત્ર વિહોણાં કેણ કે' મેણાં કાપેમા. ૧૦૫
 કલી કલ્પ તરૂં ઝાડ જે જાણે તેને' મા,
 ભક્ત લડાવ્યાં લાડ પાડ વિના કેને મા ૧૦૬
 પ્રગટ પૂરણ પુરુષાધ તું આપે પલમા મા,
 ઠાલાં ઘેર ઠકરાધ દેદલ હલ ભલતા મા. ૧૦૭
 નિરધનને ધન પાત્ર તું કરતાં શું છે મા,
 રોગ દોષ દુઃખ માત્ર તું હરતાં શું છે મા. ૧૦૮
 હુય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે'મા,
 બરદે' બહુચર બાલ ન્યાલ કરો નજરે'મા. ૧૦૯
 ધર્મધન ધન ધાન નટલે ધામ થકીમા,
 મહીપતિ મુખ દે માનમાનાનામથકીમા. ૧૧૦
 નરનારી મલી નેહ જે તમને ગાશેમા,
 કુમતિ કંત કર્મ બેહુ થૈ હિડો જાશે મા. ૧૦૯

ભગવતી ગીત ચરિત્ર જે શુભશે કાનેમા,
 થૈ કુલ સહિત પવિત્ર ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
 તુજથી નથી તે વસ્ત તે તુજને તરપુંમા,
 પ્રગટ પુરણ પરશસ્તશી ઉપમા અરપુંમા. ૧૧૩
 વારમવાર પ્રણામ કરજોડી કીજેમા,
 નિર્મલનિશ્ચલનામજનનિશદિનસીજેમા. ૧૧૪
 નમો નમો જગ માત સહસ્ર નામ તારાંમા,
 માત તાતને બ્રાત તું સર્વે મારાંમા. ૧૧૫
 સંવત દશને સાત નેઉ ફાલગુન શુદ્ધેમા,
 તિથિ તૃતિયા વિજ્યાત અતિવાસર બુદ્ધેમા ૧૧૬
 રાજનઅ નિજવામ નવાપુરા મધ્યેમા,
 આઘ આઘ વિશ્રામ જાણે જગ બધેમા. ૧૧૭
 કહે દુલભ મુલભ રહું છું છેવાડામા,
 કરજોડી વલ્લભ કે ભટ મેવાડા મા. ૧૮

ધતી આનંદનો ગરબો.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

अथ देव्यापराधक्षमापन स्तोत्रम्
 इदानीं देहस्थो यदि जननितेहं हि चरणं ॥
 मयानाराधीतं प्रथमजनुषिज्या सुतकरं ॥
 अपर्णे मोक्षाप्तिप्रदमखिलपापौघशमनं ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यं घ्रिशरणगतं मां परशिवे ॥१॥
 शिवे बाल्ये बालैर्विलसन परस्ते स्मरणकं ॥
 न चार्चानो भक्तिस्तवनपठनं चापि न कृतं ॥
 न ते पीठे यात्रामखिलकलुषौघप्रशमनिम् ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यं घ्रिशरणगतं मां परशिवे ॥२॥
 युवावस्थां प्राप्तो विषधरसमैरिन्द्रियगणैः ॥
 प्रदष्टो नष्टेहः स्मरणमुखतो दूरमभवत् ॥
 परस्त्रिद्रव्यादिहरणमुखसिद्धांतविचरः ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यं घ्रिशरणगतं मां परशिवे ॥३॥
 तथा प्रौढावस्थागतसुतकलत्रार्थमशना ॥

दिकानांचिंताढ्यः कनुतवसमर्चादिकमहो ॥
 भृशंशंकेमातर्विधिवशगताधीफलमिदं ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशीवे ॥४॥
 समायास्येवाध्यंविगतदशनंनेत्रराहितं ॥
 तदाकासश्वासादिकपरिभवान्नार्चनमुखं ॥
 ममानर्हत्वेतेकृशविवशदेहेद्रितनये ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥५॥
 महामायेन्यासादिकविधियुतंतेमनुजपं ॥
 नयंभ्रावर्णार्चादिकमाखिलपापप्रशमनं ॥
 बलिंदीपंहोमादिकममलमज्ञातमधुना ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥६॥
 नगीतंनोनृसंविधिविधपथयुक्तंनगसुते ॥
 नजानेन्यत्किंचित्तवपरमसंतोषजनकं ॥
 नवाध्यानंचाहंपरमशिवपर्यंकानिलये ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥ ७ ॥

सुजानेहंत्वांवैभवभयहरांसिद्धिजनानि ॥
 विधात्रिधर्माणांसकलनिगमागोचरगुणां ॥
 तथाप्यालस्यादिविधिवशतयानार्चनपरः ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगंतमांपरशिवे ॥८॥
 सुवर्णस्याल्लोहसंपादिजननीस्पर्शमणित ॥
 स्तथारथ्यापाथः शुचिभवतिभागेरथिजलात् ॥
 तथाहंपापीष्टश्चरणशरणायातमालिन ॥
 कृपापात्राहोवैपरमुचितमीशानिकुरुतत् ॥९॥
 परांबेकेषांचिन्नृपधनपितृज्याप्तिशरणं ॥
 तथान्येषांमातस्सुतसहजमित्राप्तिशरणं ॥
 समस्तानामेवंकथितमुखकंचास्तिशरणं ॥
 इहामुत्रापर्णेममतुशरणंतेंघ्रियुगलम् ॥ १० ॥
 पुरांबायारिदंस्तोत्रं करुणाशंकरोदितम् ॥
 पठतांशृण्वतांस्याद्वैत्वपरांधक्षमापनम् ॥११॥

इति श्रीमहुमारमणचरणसरोरुहावाप्तनिलय
दैवज्ञगणेशजीदात्मजकरुणाशंकरविर-
चितमिदं देव्यापराधक्षमापन
स्तोत्रं शिवदमस्तु पठतां
शृण्वतां परां वा
मसादात्

